

USTAWA
z dnia 2017 r.
o zasadach wspierania nowych inwestycji

Rozdział 1
Przepisy ogólne

Art. 1. Ustawa określa zasady i warunki udzielania przedsiębiorcom wsparcia dla nowych inwestycji realizowanych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz kompetencje i tryb działania podmiotów odpowiedzialnych za wspieranie nowych inwestycji.

Art. 2. Użyte w ustawie określenia oznaczają:

- 1) nowa inwestycja – inwestycję w rzeczowe aktywa trwale lub wartości niematerialne i prawne związane z założeniem nowego zakładu, zwiększeniem zdolności produkcyjnej istniejącego zakładu, dywersyfikacją produkcji zakładu poprzez wprowadzenie produktów uprzednio nieprodukowanych w zakładzie lub zasadniczą zmianą dotyczącą procesu produkcyjnego istniejącego zakładu;
- 2) obszary – tereny określone w rozporządzeniu wydanym na podstawie art. 6 ust. 3, na których zarządzający obszarem wykonują zadania określone ustawą;
- 3) przedsiębiorca – przedsiębiorcę w rozumieniu art. 4 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2016 r. poz. 1829, z późn. zm.¹);
- 4) usługi świadczone przez zarządzającego obszarem – usługi w zakresie szkoleń oraz doradztwa świadczone nieodpłatnie przez zarządzających obszarem na rzecz przedsiębiorców korzystających ze wsparcia nowych inwestycji, określane szczegółowo w planie rozwoju inwestycji;
- 5) zarządzający obszarem - zarządzającego specjalną strefą ekonomiczną ustanowioną na podstawie przepisów ustawy z dnia 20 października 1994 r. o specjalnych strefach ekonomicznych (Dz. U. z 2017 r. poz. 1010);
- 6) kryteria jakościowe - warunki zgodności ze średniookresową strategią rozwoju, o której mowa w ustawie z dnia 6 grudnia 2006 r. o zasadach prowadzenia polityki rozwoju (Dz. U. z 2017 r. poz. 1376 i 1475);
- 7) kryteria ilościowe – minimalne koszty inwestycji w powiecie z określonym poziomem bezrobocia;

¹ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2016 r. poz. 1948, 1997 i 2255 oraz z 2017 r. poz. 460 i 819.

- 8) koszty kwalifikowane inwestycji – koszty inwestycji kwalifikujące się do objęcia pomocą publiczną z tytułu nowej inwestycji pomniejszone o naliczony podatek od towarów i usług oraz o podatek akcyzowy, jeżeli możliwość ich odliczeń wynika z odrębnych przepisów, poniesione w okresie ważności decyzji o wsparciu wydanej dla konkretnej lokalizacji lub dwuletnie koszty pracy, jakie mogą być uwzględnione przy określaniu maksymalnej pomocy publicznej, ponoszone w okresie ważności decyzji o wsparciu.

Art. 3. Wsparcie dla nowych inwestycji, zwane dalej „wsparciem”, udzielane jest w formie:

- 1) zwolnienia od podatku dochodowego, na zasadach określonych odpowiednio w przepisach o podatku dochodowym od osób prawnych albo w przepisach o podatku dochodowym od osób fizycznych;
- 2) usług świadczonych przez zarządzających obszarami.

Art. 4. Ustawa ma zastosowanie do wsparcia udzielanego dla nowych inwestycji realizowanych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

Art. 5. Zwolnienie, o którym mowa w art. 3 pkt 1, stanowi regionalną pomoc publiczną, przy czym wielkość tej pomocy nie może przekroczyć jej maksymalnej dopuszczalnej wielkości określonej w przepisach wydanych na podstawie art. 15 ust. 2.

Rozdział 2

Podmioty odpowiedzialne za wspieranie nowych inwestycji

Art. 6. 1. Organem właściwym w sprawach wspierania nowych inwestycji w rozumieniu ustawy jest minister właściwy do spraw gospodarki.

2. Określone w ustawie zadania w zakresie wspierania nowych inwestycji wykonuje także zarządzający obszarem.

3. Minister właściwy do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia, obszary, w ramach których poszczególni zarządzający obszarami wykonywać będą zadania określone w ustawie, poprzez przypisanie zarządzającym terenów położonych w administracyjnych granicach powiatów, mając na względzie zakres zadań wykonywanych przez zarządzających obszarami w oparciu o przepisy ustawy, sprawność działania zarządzających obszarami oraz spójność terytorialną.

4. Minister właściwy do spraw gospodarki może, w drodze rozporządzenia, powierzyć zarządzającemu obszarem, będącym spółką wymienioną w rozporządzeniu wydanym na podstawie art. 31 ust. 2 ustawy z dnia 16 grudnia 2016 r. o zasadach zarządzania mieniem państwowym (Dz. U. poz. 2259 oraz z 2017 r. poz. 624), wykonywanie zadań wynikających z niniejszej ustawy na terenie innym niż obszar przypisany zarządzającemu obszarem zgodnie z ust. 2.

Art. 7. 1. Jeżeli nowa inwestycja w chwili wydania decyzji o wsparciu położona jest na terenie dwóch lub więcej obszarów przypisanych do różnych zarządzających obszarami, wykonywanie zadań określonych w ustawie należy do zarządzającego obszarem, w którego obszarze znajduje się większa część nowej inwestycji.

2. Zarządzający obszarem właściwy w chwili wydania decyzji o wsparciu pozostaje właściwy aż do upływu okresu, na który wydana została taka decyzja, również w sytuacji jeżeli nowa inwestycja realizowana jest na terenach dwóch lub więcej obszarów przypisanych do różnych zarządzających obszarami.

3. W przypadku, gdy przedsiębiorca realizuje więcej niż jedną nową inwestycję, właściwość zarządzającego obszarem dla każdej nowej inwestycji określana jest odrębnie.

Art. 8. 1 Zarządzający obszarem wspiera rozwój nowych inwestycji, biorąc pod uwagę potrzeby rozwojowe regionu i cele gospodarcze określone w średniookresowej strategii rozwoju kraju, o której mowa w ustawie z dnia 6 grudnia 2006 r. o zasadach prowadzenia polityki rozwoju. Do zadań zarządzającego obszarem należy prowadzenie działań zmierzających do powstawania nowych inwestycji i ich rozwoju na terenie obszarów przypisanych zarządzającemu obszarom, w tym:

- 1) udostępnianie przedsiębiorcom, na podstawie umowy, składników mienia, których zarządzający jest właścicielem, posiadaczem zależnym lub oddanych mu w zarząd;
- 2) gospodarowanie składnikami mienia, których zarządzający obszarem jest właścicielem, posiadaczem zależnym lub oddanych mu w zarząd, w sposób ułatwiający przedsiębiorcom prowadzenie działalności gospodarczej;
- 3) świadczenie na rzecz przedsiębiorców, na podstawie umowy, usług innych niż określone w art. 2 pkt 4 oraz tworzenie warunków do świadczenia przez osoby trzecie usług na rzecz przedsiębiorców;
- 4) prowadzenie działań promujących działalność gospodarczą i nowe inwestycje w jego obszarze;
- 5) udzielanie przedsiębiorcom pomocy w ramach współpracy z powiatowymi urzędami pracy położonymi w obszarze przypisanym zarządzającemu obszarom;
- 6) podejmowanie działań przyczyniających się do polepszenia współpracy pomiędzy przedsiębiorcami a lokalną społecznością;
- 7) pomoc przedsiębiorcom w kontaktach z administracją publiczną;
- 8) współpraca w zakresie uwzględniania w procesie kształcenia potrzeb rynku pracy:
 - a) ze szkołami ponadpodstawowymi, o których mowa w art. 2 pkt 2 lit. b ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe (Dz. U. z 2017 r. poz. 59 i 949),

b) z uczelniami, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 27 lipca 2005 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym (Dz. U. z 2016 r. poz. 1842, z późn. zm.²);

9) utrzymywanie stałych kontaktów pomiędzy przedsiębiorcą, organami administracji publicznej oraz wyznaczanie kierunków działań, które powinny zostać podjęte w pierwszej kolejności przez przedsiębiorcę mając na względzie rozwój nowych inwestycji.

2. Zarządzający obszarem, realizując zadania określone w planie rozwoju inwestycji, może zlecać osobom trzecim wykonanie niektórych zadań, o których mowa w ust. 1.

Art. 9. 1. Zarządzający obszarem współdziała z innymi zarządzającymi obszarami przy udzielaniu wsparcia nowym inwestycjom, w szczególności przy wyborze optymalnej jej lokalizacji, mając na względzie słuszny interes przedsiębiorcy oraz rozwój regionów i cele gospodarcze określone w średniookresowej strategii rozwoju kraju, o których mowa w art. 8 ust.1.

2. Działania zarządzającego obszarem, podejmowane w ramach współdziałania z innymi zarządzającymi obszarami, które skutkują zlokalizowaniem nowej inwestycji w innym obszarze, nie stanowią działania na szkodę zarządzającego obszarem.

Art. 10. 1. Zarządzający obszarem wykonuje swoje zadania zgodnie z planem rozwoju inwestycji.

2. Plan rozwoju inwestycji jest przygotowywany przez zarządzającego obszarem i uwzględnia średniookresową strategię rozwoju kraju, krajową strategię rozwoju regionalnego, strategię ponadregionalną oraz strategię rozwoju województwa, o których mowa w ustawie z dnia 6 grudnia 2006 r. o zasadach prowadzenia polityki rozwoju.

3. Plan rozwoju inwestycji określa w szczególności:

1) szczegółowe cele, do których osiągnięcia dąży zarządzający obszarem w okresie objętym planem;

2) usługi świadczone przez zarządzającego obszarem, o których mowa w art. 2 pkt 4;

3) zasady ustalania wynagrodzenia za inne niż wskazane w pkt 2 usługi świadczone przez zarządzającego obszarem.

4. Zarządzający obszarem sporządza plan rozwoju inwestycji nie później niż w terminie 2 miesięcy od wejścia w życie ustawy.

5. Zarządzający obszarem dokonuje przeglądu planu rozwoju inwestycji i dostosowuje go do bieżących warunków, nie rzadziej niż co 2 lata.

6. Plan rozwoju inwestycji oraz jego zmiany zatwierdza minister właściwy do spraw gospodarki.

7. Zarządzający obszarem przedstawia ministrowi właściwemu do spraw gospodarki informację o realizacji planu rozwoju inwestycji za dany rok kalendarzowy do końca lutego roku następnego.

² Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2016 r. poz. 1933, 2169, 2260 oraz z 2017 r. poz. 60, 777, 858, 859, 1321, 1428 i 1530.

Art. 11. 1. Usługi na rzecz przedsiębiorców korzystających ze wsparcia nowej inwestycji zarządzający obszarem będzie świadczył na podstawie umowy zawieranej z przedsiębiorcą. W przypadku usług innych niż określone w art. 2 ust. 4, umowa określi wynagrodzenie za świadczenie tych usług.

2. Wynagrodzenie zarządzającego obszarem za świadczone na rzecz przedsiębiorcy usługi powinno uwzględniać w szczególności koszty, nakłady i wydatki ponoszone przez zarządzającego obszarem w związku ze świadczoną przez niego usługą.

3. Wynagrodzenie zarządzającego obszarem może być ustalone w formie opłaty jednorazowej lub okresowej.

Art. 12. 1. Zarządzający obszarem może powołać radę rozwoju obszaru gospodarczego, zwaną dalej „radą obszaru”.

2. W skład rady obszaru wchodzi w równej liczbie przedstawiciele mikro, małych i średnich przedsiębiorców działający w obszarze przypisanym danemu zarządzającemu oraz przedstawiciele strony samorządowej, których siedziby znajdują się na terenie danego obszaru.

3. Rada obszaru liczy maksymalnie 30 członków.

4. Rada obszaru przedstawia opinie i wnioski w sprawach dotyczących prowadzenia działalności na terenie obszaru oraz proponuje kierunki działań na rzecz poprawy otoczenia przedsiębiorstw i rozwoju społeczno-gospodarczego obszaru.

5. Rada obszaru, z własnej inicjatywy lub na wniosek jednostek samorządu terytorialnego, może przedstawiać władzom gmin lub powiatów położonych na terenie obszaru, w którym działa rada rozwoju gospodarczego, rekomendacje w zakresie działań, które mogą przyczynić się do zwiększania atrakcyjności inwestycyjnej danej gminy lub powiatu.

6. Organizację i tryb działania rady obszaru określa regulamin nadany przez zarządzającego obszarem.

7. Regulamin rady obszaru zarządzający obszarem opracowuje i uchwała w terminie 30 dni od powołania rady obszaru.

Art. 13. Organ właściwy na podstawie ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz. U. z 2016 r. poz. 2147 i 2260 oraz z 2017 r. poz. 624 i 820) może zlecić zarządzającemu obszarem odpłatnie, na podstawie umowy, przygotowanie nieruchomości do sprzedaży oraz zorganizowanie i przeprowadzenie przetargu na zbycie tej nieruchomości.

Rozdział 3

Decyzja o wsparciu

Art. 14. 1. Podstawą do korzystania przez przedsiębiorcę ze wsparcia jest decyzja, zwana dalej „decyzją o wsparciu”.

2. Decyzję o wsparciu wydaje minister właściwy do spraw gospodarki.

3. Decyzję o wsparciu wydaje się na czas oznaczony, nie krótszy niż 10 lat i nie dłuższy niż 15.

4. Jeżeli w dniu wydania decyzji o wsparciu teren, na którym ma być zlokalizowana nowa inwestycja jest położony w granicach specjalnej strefy ekonomicznej w rozumieniu art. 2 ustawy z dnia 20 października 1994 r. o specjalnych strefach ekonomicznych, decyzję o wsparciu nowej inwestycji wydaje się na okres 15 lat.

Art. 15. 1. Decyzja o wsparciu może być wydana w odniesieniu do nowej inwestycji:

- 1) w ramach której zostaną poniesione koszty kwalifikowane inwestycji w wysokości określonej w oparciu o przepisy rozporządzenia wydanego na podstawie art. 15 ust. 2 oraz
- 2) która spełnia kryteria jakościowe określone w rozporządzeniu wydanym na podstawie art. 15 ust. 2.

2. Rada Ministrów określi w drodze rozporządzenia:

- 1) rodzaje działalności gospodarczej, na które nie będzie wydawana decyzja o wsparciu,
- 2) kryteria jakościowe,
- 3) kryteria ilościowe uwzględniające stopę bezrobocia w powiecie właściwym dla miejsca realizacji nowej inwestycji,
- 4) sposób weryfikacji spełniania wymagań, o których mowa w art. 15 ust. 1,
- 5) warunki udzielania pomocy publicznej w formie zwolnienia podatkowego,
- 6) maksymalną dopuszczalną wielkość pomocy publicznej, której można udzielić przedsiębiorcy,
- 7) sposoby ustalania terminu obowiązywania decyzji o wsparciu dla danej inwestycji,
- 8) koszty kwalifikujące się do objęcia pomocą publiczną z tytułu nowej inwestycji,
- 9) sposób dyskontowania kosztów inwestycji i wielkości pomocy publicznej na dzień wydania decyzji o wsparciu,
- 10) sposób ustalania wielkości dopuszczalnej pomocy publicznej w przypadku prowadzenia działalności na podstawie więcej niż jednej decyzji o wsparciu,
- 11) sposób wydzielenia organizacyjnego działalności objętej decyzją o wsparciu oraz prowadzenia rozliczeń w przypadku prowadzenia przez przedsiębiorcę działalności gospodarczej nieobjętej decyzją o wsparciu,
- 12) wzór wniosku o wydanie decyzji o wsparciu zawierający w szczególności określenie przedsiębiorcy, charakter planowanej inwestycji, lokalizację inwestycji oraz wykaz kosztów kwalifikowanych

- biorąc pod uwagę konieczność zapewnienia zgodności udzielonej pomocy publicznej z prawem Unii Europejskiej.

3. Przedsiębiorca ubiegający się o wydanie decyzji o wsparciu składa wnioski do ministra właściwego do spraw gospodarki.

Art. 16. 1. Decyzja o wsparciu określa okres jej obowiązywania, przedmiot działalności gospodarczej oraz warunki, które przedsiębiorca obowiązany jest spełnić, dotyczące w szczególności:

- 1) zatrudnienia przez przedsiębiorcę w związku z nową inwestycją, przez określony czas, określonej liczby pracowników;
- 2) poniesienia przez przedsiębiorcę w określonym terminie kosztów kwalifikowanych inwestycji;
- 3) terminu zakończenia realizacji inwestycji, po upływie którego koszty inwestycji poniesione przez przedsiębiorcę nie mogą być uznane jako koszty kwalifikowane;
- 4) wymagań, o których mowa w art. 15 ust. 1;
- 5) maksymalnej wysokości nakładów inwestycyjnych i dwuletnich kosztów pracy, jakie mogą być uwzględnione przy określeniu maksymalnej wysokości pomocy publicznej;
- 6) terenu, na którym inwestycja zostanie zrealizowana, z uwzględnieniem danych ewidencyjnych nieruchomości.

Art. 17. Minister właściwy do spraw gospodarki przekazuje naczelnikowi urzędu skarbowego właściwemu dla siedziby lub miejsca zamieszkania przedsiębiorcy w sprawach podatku dochodowego kopię wydanej decyzji o wsparciu w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja ta stała się prawomocna.

Art. 18. 1. Prawo do korzystania ze zwolnienia, o którym mowa w art. 3 pkt 1, wygasa z upływem okresu, na jaki została wydana decyzja o wsparciu lub w przypadku uchylecia lub stwierdzenia wygaśnięcia decyzji o wsparciu.

2. Minister właściwy do spraw gospodarki uchyla decyzję o wsparciu, jeżeli przedsiębiorca:

- 1) zaprzestał prowadzenia działalności gospodarczej określonej w decyzji o wsparciu na terenie wskazanym w decyzji o wsparciu, lub
- 2) rażąco uchybił warunkom określonym w decyzji o wsparciu, lub
- 3) nie usunął uchybień w realizacji warunków, o których mowa w pkt 2, stwierdzonych w toku kontroli, o której mowa w art. 21, w terminie do ich usunięcia wyznaczonym w wezwaniu ministra właściwego do spraw gospodarki.

3. Minister właściwy do spraw gospodarki może uchylić decyzje o wsparciu na wniosek złożony przez przedsiębiorcę.

4. Minister właściwy do spraw gospodarki może, na wniosek przedsiębiorcy, zmienić decyzję o wsparciu, przy czym zmiana nie może skutkować zwiększeniem pomocy publicznej, w tym dotyczyć wydłużenia terminu obowiązywania decyzji o wsparciu.

5. Minister właściwy do spraw gospodarki stwierdza wygaśnięcie decyzji o wsparciu na wniosek przedsiębiorcy, który nie skorzystał z pomocy publicznej, udzielanej zgodnie z ustawą, albo przedsiębiorcy, który skorzystał z pomocy publicznej udzielonej zgodnie z ustawą i spełnił wszystkie warunki określone w decyzji o wsparciu oraz warunki udzielania pomocy publicznej, o których mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 15 ust.2.

6. Do wniosku, o którym mowa w ust. 5, przedsiębiorca dołącza oświadczenie o niekorzystaniu z pomocy publicznej, udzielanej zgodnie z ustawą, na podstawie decyzji o wsparciu, której dotyczy wniosek albo oświadczenie o zrealizowaniu warunków udzielania pomocy publicznej, o których mowa w ust. 3.

7. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 6, składa się pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań. Składający oświadczenie jest obowiązany do zawarcia w nim klauzuli następującej treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia”. Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań.

Art. 19. 1. W przypadku uchylecia decyzji o wsparciu przedsiębiorca jest obowiązany do zwrotu pomocy publicznej, udzielonej zgodnie z ustawą. Do dnia zwrotu tej pomocy przedsiębiorcy nie może zostać wydana nowa decyzja o wsparciu.

2. W przypadku uchylecia albo stwierdzenia wygaśnięcia decyzji o wsparciu minister właściwy do spraw gospodarki przekazuje naczelnikowi urzędu skarbowego właściwemu dla siedziby lub miejsca zamieszkania przedsiębiorcy w sprawach podatku dochodowego kopię wydanej decyzji w terminie 14 dni, licząc od dnia, w którym decyzja ta stała się prawomocna.

3. W przypadku uchylecia decyzji o wsparciu naczelnik urzędu skarbowego określa, w drodze decyzji, kwotę pomocy podlegającą zwrotowi pomniejszoną o kwotę pomocy od dochodu, o którym mowa w art. 21 ust. 5c ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych albo art. 17 ust. 6 ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych.

4. W kwocie pomocy publicznej podlegającej zwrotowi, o której mowa w ust. 3, uwzględnia się odsetki liczone jak dla zaległości podatkowych. W odniesieniu do pomocy od dochodu, o którym mowa art. 21 ust. 5c ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych i art. 17 ust. 6 ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych odsetki należne są za okres od dnia udzielenia pomocy publicznej do dnia wydania decyzji o uchyleniu, a w zakresie pozostałej pomocy publicznej podlegającej zwrotowi do dnia jej zwrotu.

5. Roszczenia związane ze zwrotem pomocy publicznej, udzielanej zgodnie z ustawą, przedawniają się z upływem 10 lat, licząc od końca roku kalendarzowego, w którym przedsiębiorca skorzystał z tej pomocy.

Art. 20. Przedsiębiorcy korzystający z pomocy publicznej, o której mowa w art. 3 pkt 1, obowiązani są do prowadzenia ksiąg podatkowych oraz przechowują księgi i związane z ich prowadzeniem dokumenty do czasu upływu terminu przedawnienia roszczeń związanych ze zwrotem pomocy publicznej, określonego w art. 19 ust. 5.

Art. 21. 1. Minister właściwy do spraw gospodarki dokonuje kontroli zarządzającego obszarem w zakresie realizacji zadań, o których mowa w art. 8, a także kontroli realizacji warunków zawartych w decyzji o wsparciu, na zasadach określonych w art. 57 oraz rozdziale 5 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej.

2. Minister właściwy do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady kontroli, o której mowa w ust. 1, uwzględniające zakres i tryb kontroli.

Art. 22. 1. Minister właściwy do spraw gospodarki może, mając na względzie sprawność postępowania, w drodze rozporządzenia, powierzyć zarządzającemu obszarem:

- 1) wydawanie, w jego imieniu, decyzji o wsparciu na obszarach przypisanych temu zarządzającemu obszarem;
- 2) wykonywanie, w jego imieniu, kontroli realizacji warunków zawartych w decyzji o wsparciu.

2. W przypadku powierzenia zarządzającemu obszarem wydawania decyzji o wsparciu, przepis art. 17 stosuje się odpowiednio.

3. W przypadku powierzenia zarządzającemu obszarem wykonania kontroli, o której mowa w ust. 1 pkt 2, zarządzający obszarem jest upoważniony do dokonywania czynności kontrolnych przewidzianych dla organu koncesyjnego w przepisach ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej, w zakresie ustalonym w rozporządzeniu, o którym mowa w ust. 1.

4. Zarządzający obszarem niezwłocznie zawiadamia ministra właściwego do spraw gospodarki o okolicznościach uzasadniających uchylenie decyzji o wsparciu, o których mowa w art. 18 ust. 2.

Art. 23. Rada Ministrów, na wniosek ministra właściwego do spraw budżetu, może w drodze rozporządzenia, wstrzymać wydawanie decyzji o wsparciu w danym roku budżetowym mając na względzie ustaloną na dany rok, na podstawie ustawy budżetowej, kwotę dochodów oraz wydatków budżetu państwa i zaplanowany na dany rok deficyt budżetu państwa.

Rozdział 4

Ewidencja Wsparcia Inwestycji

Art. 24. Tworzy się Ewidencję Wsparcia Inwestycji, zwaną dalej „Ewidencją”. Ewidencja jest rejestrem centralnym prowadzonym w systemie teleinformatycznym. Ewidencja ma na celu wspieranie polityki gospodarczej oraz polityki regionalnej przez zarządzających obszarem.

Art. 25. Ewidencję prowadzi minister właściwy do spraw gospodarki, który zarządza danymi gromadzonymi w Ewidencji. Operatorem systemu teleinformatycznego służącego obsłudze pozyskiwania danych do Ewidencji, prowadzenia Ewidencji, przetwarzania danych w Ewidencji oraz udostępniania danych w niej zgromadzonych – może być podmiot upoważniony przez ministra właściwego do spraw gospodarki.

Art. 26. W Ewidencji gromadzi się następujące dane dotyczące przedsiębiorców zainteresowanych lokalizacją inwestycji na obszarze, uczestniczących w postępowaniu o udzielenie decyzji o wsparciu na prowadzenie działalności na obszarze oraz korzystających ze wsparcia nowych inwestycji na obszarach:

- 1) nazwę lub firmę przedsiębiorcy, oznaczenie formy prowadzonej działalności gospodarczej oraz jego numer PESEL, o ile taki posiada;
- 2) numer identyfikacyjny REGON, o ile taki posiada;
- 3) dane kontaktowe przedsiębiorcy, w szczególności siedziba i adres, adres poczty elektronicznej, strony internetowej, numer telefonu;
- 4) datę rozpoczęcia wykonywania działalności gospodarczej;
- 5) określenie przedmiotów wykonywanej działalności gospodarczej, zgodnie z Polską Klasyfikacją Działalności (PKD);
- 6) informację o ogłoszeniu upadłości, ukończeniu takiego postępowania oraz dane syndyka;
- 7) w przypadku oddziałów przedsiębiorstw zagranicznych działających na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oznaczenie przedsiębiorcy zagranicznego wraz z określeniem jego formy organizacyjno-prawnej oraz siedziby i adresu;
- 8) o rodzaju prowadzonej działalności gospodarczej i realizowanych oraz zrealizowanych inwestycjach w obszarze (sektor, PKD);
- 9) o obrotach przedsiębiorcy w roku poprzedzającym;
- 10) o wartości inwestycji realizowanych przez przedsiębiorcę na terenie danego obszaru;
- 11) o planie rozwoju inwestycji w obszarze;
- 12) o ofertach kierowanych do przedsiębiorców przez zarządzającego obszarem;
- 13) o istniejącej lub planowanej infrastrukturze na terenie obszaru, sprzyjającej nowym inwestycjom lub rozwojowi istniejących inwestycji w określonych sektorach/branżach działalności gospodarczej;

14) o wsparciu udzielonym poszczególnym przedsiębiorcom w obszarze;

15) o wydanych decyzjach o wsparciu na terenie danego obszaru.

Art. 27. Zarządzający obszarem ma bezpośredni dostęp do danych zgromadzonych w Ewidencji, o których mowa w art. 26 pkt 8 – 15 oraz do danych zgromadzonych w Ewidencji, o których mowa w art. 26 pkt 1-8 w zakresie w jakim dotyczą obszaru jemu przypisanemu.

Art. 28. Zarządzający obszarami mają obowiązek przekazywania do Ewidencji danych, o których mowa w art. 26, oraz ich bieżącej aktualizacji, za pomocą systemu teleinformatycznego obsługiwane przez operatora systemu.

Art. 29. Minister właściwy do spraw gospodarki - w pełnym zakresie danych objętych Ewidencją - oraz zarządzający obszarem - w zakresie danych dotyczących terenu działania danego zarządzającego obszarem - pozyskują i przetwarzają dane dla potrzeb Ewidencji bez zawiadamiania podmiotów, których te dane dotyczą, jeżeli dane te służą do realizacji zadań określonych ustawą.

Art. 30. Zarządzający obszarami przekazują dane do Ewidencji bez zbędnej zwłoki, za pomocą systemu teleinformatycznego.

Rozdział 4

Zmiany w przepisach obowiązujących, przepisy przejściowe i końcowe

Art. 31. W ustawie z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2016 r. poz. 2032, z późn. zm.³) w art. 21 wprowadza się następujące zmiany:

1) w ust. 1:

a) po pkt 63a dodaje się pkt 63b w brzmieniu:

„63b) dochody podatników, z zastrzeżeniem ust. 5aa-5c, uzyskane z działalności gospodarczej określonej w decyzji o wsparciu, o której mowa w ustawie z dnia [---] 2017 r. o zasadach wspierania nowych inwestycji (Dz. U. poz. [---]), przy czym wielkość pomocy publicznej udzielanej w formie tego zwolnienia nie może przekroczyć wielkości pomocy publicznej dla przedsiębiorcy, dopuszczalnej dla obszarów kwalifikujących się do uzyskania pomocy w największej wysokości, zgodnie z odrębnymi przepisami;”;

2) po ust. dodaje się ust. 5aa - 5ac w brzmieniu:

„5aa. Przy ustalaniu wielkości dochodów, o których mowa w ust. 1 pkt 63b, uwzględnia się wyłącznie przychody i koszty uzyskania przychodów z tej działalności, której dotyczy decyzja o wsparciu. W przypadku, gdy podatnik uzyskuje przychody z działalności gospodarczej określonej w decyzji o wsparciu oraz z działalności gospodarczej nieobjętej taką decyzją i

³ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2016 r. poz. 2048, z 2017 r. poz. 60, 528, 648, 859, 1089, 1428, 1448 i 1530

ponosi wspólne koszty uzyskania przychodów z tych działalności, a nie jest możliwe ustalenie kosztów przypadających na te przychody, dla ustalenia kosztów uzyskania przychodów działalności określonej w decyzji o wsparciu przepisy art. 22 ust. 3 lub 3a stosuje się odpowiednio.

5ab. W przypadku, gdy podatnik posiada co najmniej dwie decyzje o wsparciu i w związku z działalnością określoną w odrębnych decyzjach o wsparciu ustalane są wspólne koszty uzyskania przychodów, dla ustalania kosztów uzyskania przychodów działalności przypisanej do każdej decyzji przepisy art. 22 ust. 3 lub 3a stosuje się odpowiednio.

5ac. Przepisy ust. 5aa i 5ab stosuje się odpowiednio w przypadku, gdy podatnik korzysta ze zwolnienia na działalność w specjalnej strefie ekonomicznej na podstawie zezwolenia.”;

3) ust. 5b i 5c otrzymują brzmienie:

„5b. W razie cofnięcia zezwolenia, o którym mowa w ust. 1 pkt 63a lub uchylenia decyzji o wsparciu, o której mowa w ust. 1 pkt 63b, podatnik traci prawo do zwolnienia i jest obowiązany do zapłaty podatku za cały okres korzystania ze zwolnienia podatkowego.

5c. W razie wystąpienia okoliczności, o których mowa w ust. 5b, podatnik jest obowiązany do zwiększenia podstawy opodatkowania o kwotę dochodu, w odniesieniu do którego utracił prawo do zwolnienia w rozliczeniu zaliczki za pierwszy okres wpłaty zaliczek, o którym mowa w art. 44, następujący po miesiącu, w którym wystąpią te okoliczności,, a gdy utrata prawa nastąpi w ostatnim miesiącu roku podatkowego – w zeznaniu rocznym.”;

4) po ust. dodaje się ust. 5ca–5cd w brzmieniu:

„5ca. Zwolnienia, o których mowa w ust. 1 pkt 63a i pkt 63b, przysługują wyłącznie z tytułu działalności prowadzonej na podstawie zezwolenia lub na podstawie decyzji o wsparciu. W przypadku prowadzenia przez przedsiębiorcę działalności gospodarczej również poza obszarem lokalizacji wskazanej w zezwoleniu lub decyzji o wsparciu, działalność prowadzona na terenie strefy lub terenie określonym w decyzji o wsparciu wydziela się organizacyjnie, a wielkość zwolnienia określa się w oparciu o dane jednostki organizacyjnej prowadzącej działalność wyłącznie na terenie określonym w zezwoleniu lub w decyzji o wsparciu, w szczególności o jej przychody i koszty uzyskania przychodów. Przepis ust. 5aa stosuje się odpowiednio.

5cb. Przy ustalaniu wielkości zwolnienia od podatku dochodowego, przysługującego przedsiębiorcy prowadzącemu działalność na podstawie zezwolenia lub na podstawie decyzji o wsparciu za pośrednictwem jednostki organizacyjnej, o której mowa w ust. 5ca, przepisy art. 25 ustawy stosuje się odpowiednio do transakcji między tą jednostką organizacyjną, a pozostałą częścią przedsiębiorstwa podatnika.

5cc. Przepisów ust. 1 pkt 63a i 63b nie stosuje się, jeżeli:

- 1) osiągnięcie dochodów z działalności gospodarczej określonej w decyzji o wsparciu lub z działalności gospodarczej prowadzonej na podstawie zezwolenia na terenie specjalnej strefy ekonomicznej następuje w związku z zawarciem umowy lub dokonaniem innej czynności lub wielu powiązanych czynności prawnych, których głównym lub jednym z głównych celów było uzyskanie zwolnienia od podatku dochodowego, lub
- 2) czynności, o których mowa w pkt.1, nie mają rzeczywistego charakteru, lub
- 3) podatnik korzystający ze zwolnień podatkowych, o których mowa w ust.1 pkt. 63a i pkt.63b dokonuje czynności prawnej lub wielu powiązanych czynności prawnych, w tym związanych z działalnością nieobjętą tymi zwolnieniami, których głównym lub jednym z głównych celów jest uniknięcie opodatkowania lub uchylanie się od opodatkowania.

5cd. Podatnik traci prawo do zwolnienia podatkowego z dniem dokonania pierwszej z czynności, o których mowa w ust. 5cc. W takim przypadku ust. 5b i 5c stosuje się odpowiednio, ze skutkiem od tego dnia.”.

Art. 32. W ustawie z dnia 19 października 1991 r. o gospodarowaniu nieruchomościami rolnymi Skarbu Państwa (Dz. U. z 2016 r. poz. 1491 i 2260 oraz z 2017 r. poz. 624) po art. 29c dodaje się art. 29d w brzmieniu:

„Art. 29d. Prezes Agencji, na wniosek ministra właściwego do spraw rozwoju wsi w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki, może nieodpłatnie, w drodze umowy, przekazać na własność zarządzającemu specjalną strefą ekonomiczną w rozumieniu ustawy z dnia 20 października 1994 r. o specjalnych strefach ekonomicznych (Dz. U. z 2017 r. poz. 1010) nieruchomości wchodzące w skład Zasobu, przeznaczone w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego na cele inwestycyjne. Koszty związane z przygotowaniem geodezyjnym i prawnym nieruchomości ponosi zarządzający.”.

Art. 33. W ustawie z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz. U. z 2016 r. poz. 1888, z późn. zm.⁴) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. w 1a ust. 2 pkt 3 lit. a otrzymuje następujące brzmienie:
 - „a) nie korzysta ze zwolnienia od podatku dochodowego na podstawie ustaw odrębnych oraz ze zwolnienia podatkowego określonego w art. 17 ust.1 pkt. 34 lub pkt. 34a,”;
- 2) w art. 16 w ust. 1 pkt 58 nadaje się brzmienie:

"58) wydatków i kosztów bezpośrednio sfinansowanych z dochodów (przychodów), o których mowa w art. 17 ust. 1 pkt 14a, 23, 24, 42, 47, 48, 52, 53, 55 i 59, lub ze środków, o których mowa

⁴ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz.U. z 2016 r. poz. 1926, 1933 i 1948, z 2017 r. poz. 60, 624, 648, 1089, 1448 i 1566

w art. 33 ust. 4 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie;”;

3) w art. 17:

a) w ust. 1:

- po pkt 34 dodaje się pkt 34a w brzmieniu:

„34a) dochody podatników, z zastrzeżeniem ust. 4a–6, uzyskane z działalności gospodarczej określonej w decyzji o wsparciu, o której mowa w ustawie z dnia [---] 2017 r. o zasadach wspierania nowych inwestycji (Dz. U. poz. [---]), przy czym wielkość pomocy publicznej udzielanej w formie tego zwolnienia nie może przekroczyć wielkości pomocy publicznej dla przedsiębiorcy, dopuszczalnej dla obszarów kwalifikujących się do uzyskania pomocy w największej wysokości, zgodnie z odrębnymi przepisami;”;

b) - po pkt 58 dodaje się pkt 59 w brzmieniu:

„59) dochody zarządzającego, o których mowa w ustawie z dnia o zasadach wspierania nowych inwestycji (Dz. U.), wydatkowane w roku podatkowym na cele wymienione w art. 8 ust. 1 tej ustawy;”;

c) po ust. 4 dodaje się ust. 4a-4b w brzmieniu:

„4a. Przy ustalaniu wielkości dochodów, o których mowa w ust.1 pkt 34a, uwzględnia się wyłącznie przychody i koszty uzyskania przychodów z tej działalności, której dotyczy decyzja o wsparciu. W przypadku, gdy podatnik uzyskuje przychody z działalności gospodarczej nieobjętej taką decyzją i ponosi wspólne koszty uzyskania przychodów z tych działalności, a nie jest możliwe ustalenie kosztów przypadających na te przychody dla ustalenia kosztów uzyskania przychodów działalności określonej w decyzji o wsparciu przepisy art.15 ust.2 lub 2a stosuje się odpowiednio.

4b. W przypadku, gdy podatnik posiada co najmniej dwie decyzje o wsparciu i w związku z działalnością określoną w odrębnych decyzjach o wsparciu ustalane są wspólne koszty uzyskania przychodów, dla ustalenia kosztów uzyskania przychodów działalności przypisanej do każdej decyzji przepisy art. 15 ust. 2 lub 2a stosuje się odpowiednio.

4c. Przepisy ust. 4a i 4b stosuje się odpowiednio w przypadku gdy podatnik korzysta ze zwolnienia na działalność w specjalnej strefie ekonomicznej na podstawie zezwolenia.”;

c) ust. 5 i 6 otrzymują brzmienie:

„5. W razie cofnięcia zezwolenia, o którym mowa w ust. 1 pkt 34 lub uchylecia decyzji o wsparciu, o której mowa w ust. 1 pkt 34a, podatnik traci prawo do zwolnienia i jest obowiązany do zapłaty podatku za cały okres korzystania ze zwolnienia podatkowego.

6. W razie wystąpienia okoliczności, o których mowa w ust. 5, podatnik jest obowiązany do zwiększenia podstawy opodatkowania o kwotę dochodu, w odniesieniu do którego utracił prawo do zwolnienia, w rozliczeniu zaliczki za pierwszy okres wpłaty zaliczek, o którym mowa w art. 25, następujący po miesiącu, w którym wystąpią te okoliczności, a gdy utrata prawa nastąpi w ostatnim miesiącu roku podatkowego – w zeznaniu rocznym.” ;

d) po ust. 6 dodaje się ust. 6a-6d w brzmieniu:

„6a. Zwolnienia, o których mowa w ust. 1 pkt 34 i pkt 34a, przysługują wyłącznie z tytułu działalności prowadzonej na podstawie zezwolenia oraz na podstawie decyzji o wsparciu. W przypadku prowadzenia przez przedsiębiorcę działalności gospodarczej również poza obszarem lokalizacji wskazanej w zezwoleniu lub w decyzji o wsparciu, działalność prowadzona na terenie strefy lub terenie określonym w decyzji o wsparciu wydziela się organizacyjnie, a wielkość zwolnienia określa się w oparciu o dane jednostki organizacyjnej prowadzącej działalność wyłącznie na terenie określonym w zezwoleniu lub decyzji o wsparciu, w szczególności o jej przychody i koszty uzyskania przychodów; przepis ust.4a stosuje się odpowiednio.

6b. Przy ustalaniu wielkości zwolnienia od podatku dochodowego, przysługującego przedsiębiorcy prowadzącemu działalność na podstawie zezwolenia lub na podstawie decyzji o wsparciu za pośrednictwem jednostki organizacyjnej, o której mowa w ust. 6a, przepisy art. 11 ustawy stosuje się odpowiednio do transakcji między tą jednostką organizacyjną, a pozostałą częścią przedsiębiorstwa podatnika.

6c. Przepisów ust. 1 pkt 34 i pkt 34a nie stosuje się, jeżeli:

- 1) osiągnięcie dochodów z działalności gospodarczej określonej w decyzji o wsparciu lub z działalności gospodarczej prowadzonej na podstawie zezwolenia na terenie specjalnej strefy ekonomicznej następuje w związku z zawarciem umowy lub dokonaniem innej czynności lub wielu powiązanych czynności prawnych, których głównym lub jednym z głównych celów było zwolnienie od podatku dochodowego, lub
- 2) czynności, o których mowa w pkt. 1 nie mają rzeczywistego charakteru, lub

3) podatnik korzystający ze zwolnień, o których mowa w ust. 1 pkt. 34 i pkt 34a dokonuje czynności prawnej lub wielu czynności prawnych, w tym związanych z działalnością nieobjętą tymi zwolnieniami, których głównym lub jednym z głównych celów jest uniknięcie opodatkowania lub uchylanie się od opodatkowania.

6d. Podatnik traci prawo do zwolnienia podatkowego z dniem dokonania pierwszej z czynności, o których mowa w ust. 6c. W takim przypadku ust. 5 i 6 stosuje się odpowiednio, ze skutkiem od tego dnia.”.

Art. 34. W ustawie z dnia 20 października 1994 r. o specjalnych strefach ekonomicznych (Dz. U. z 2017 r. poz. 1010) wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 5:

a) w ust. 3 pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) pełna realizacja rozpoczętej inwestycji będzie wymagała zwiększenia terenu strefy o nie więcej niż 2 ha.”,

b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe kryteria dotyczące warunków wymienionych w ust. 3 pkt. 1-3, uwzględniając konieczność zróżnicowania kryteriów określonych w ust. 3 pkt 1 w zależności od stopy bezrobocia w powiecie właściwym ze względu na położenie strefy, a także biorąc pod uwagę Polską Klasyfikację Wyrobów i Usług.”;

2) w art. 6a ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Pełnienia funkcji członka zarządu spółki będącej zarządzającym nie można łączyć z zatrudnieniem u przedsiębiorcy prowadzącego działalność gospodarczą na terenie danej strefy lub przedsiębiorcy korzystającego ze wsparcia nowej inwestycji na podstawie decyzji o wsparciu, o której mowa w ustawie z dnia 2017 r. o zasadach wspierania nowych inwestycji (Dz. U. poz.), bez względu na podstawę prawną zatrudnienia.”;

3) w art. 7 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Do składu rady nadzorczej, o której mowa w ust. 1 i 1a, nie może być powołana osoba, która jest członkiem rady nadzorczej, zarządu lub pracownikiem przedsiębiorcy prowadzącego działalność gospodarczą na terenie strefy lub przedsiębiorcy korzystającego ze zwolnienia od podatku dochodowego na podstawie decyzji o wsparciu, o której mowa w ustawie z dnia [---] 2017 r. o zasadach wspierania nowych inwestycji, lub pozostaje z takim przedsiębiorcą w związku, o którym mowa w art. 11 ust. 4–8 ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz. U. z 2016 r. poz. 1888, z późn. zm.).”;

4) w art. 20 po ust. 3 dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Minister właściwy do spraw gospodarki jest upoważniony do kontroli zarządzającego w zakresie realizacji zadań, o których mowa w art. 8 oraz zadań powierzonych na podstawie rozporządzenia, o którym mowa w ust. 1 w zakresie i na zasadach określonych w art. 57 oraz rozdziale 5 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej.”;

5) w art. 25 uchyla się ust. 2.

Art. 35. 1. Minister właściwy do spraw gospodarki udziela zezwolenia na prowadzenie działalności gospodarczej na terenie specjalnej strefy ekonomicznej uprawniającego do korzystania z pomocy publicznej, o którym mowa w ustawie z dnia 20 października 1994 r. o specjalnych strefach ekonomicznych, do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 6 ust. 3 i art. 15 ust. 2 niniejszej ustawy.

2. Do postępowań w sprawach zezwoleń, o których mowa w ust. 1, wszczętych przed dniem wejścia w życie przepisów wykonawczych, o których mowa w ust. 1, stosuje się przepisy dotychczasowe.

3. Zezwolenia, o których mowa w ust. 1, pozostają w mocy w zakresie i przez czas w nich określony.

Art. 36. 1. Zarządzający specjalną strefą ekonomiczną, uprawnieni do korzystania ze zwolnienia od podatku dochodowego od osób prawnych zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 25 ust. 2 ustawy z dnia 20 października 1994 r. o specjalnych strefach ekonomicznych (Dz. U. z 2017 r. poz. 1010) zachowują to prawo na zasadach dotychczasowych.

2. Przepis art. 34 pkt 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, stosuje się do podatkowych grup kapitałowych utworzonych po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy, z zastrzeżeniem ust. 3.

3. Jeżeli okres funkcjonowania podatkowej grupy kapitałowej został przedłużony po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy, przepis art. 34 pkt 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, stosuje się do tego wydłużonego okresu tej podatkowej grupy kapitałowej.

Art. 37. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, za wyjątkiem art. 34 pkt 3 lit. b i art. 37 ust. 1 i ust. 2, które wchodzi w życie z pierwszym dniem miesiąca następującego po upływie tego terminu.

**ZA ZGODNOŚĆ POD WZGLĘDEM PRAWNYM,
LEGISLACYJNYM I REDAKCYJNYM
DYREKTOR DEPARTAMENTU PRAWNEGO**
radca prawny Dorota Chlebosz